

U S T A W A

z dnia 14 lipca 1920 r.

o rozszerzeniu właściwości sądów pokoju w sprawach cywilnych.

Art. 1. Art. 2 ust. 1 p. a, c, d przepisów przechodnich do ustawy postępowania cywilnego (Dz. Urz. Depart. Spraw. T. R. S. Król. Pol. № 1) otrzymuje brzmienie następujące:

- „a) sprawy, których przedmiot nie przenosi marek polskich trzydziestu tysięcy”,
- „c) żądania zabezpieczenia dowodów w sprawach, jeczcz nie wytoczonych, bez ograniczenia sumy”,
- „d) sprawy dziełowe, dotyczące drobnej własności ziemskiej i mieszczająco rolnej, jeżeli majątek, działom ulegający, nie przenosi 60 morgów nowopolskich ziemi i nie ma tam żadnych przedsięwzięstw przemysłowych ani budynków, oprócz niezbędnych w zwykłym gospodarstwie rolnem, bez względu na wartość inwentarzy i ruchomości, jeżeli przytem należące do spadku kapitały nie przenoszą marek polskich 50.000”.

Art. 2. Art. 2 ust. 1 przepisów przechodnich do ustawy postępowania cywilnego uzupełnienia się przez następujący przepis jako punkt e):

„sprawy o upoważnienie kobiet zamężnych (art. 1653 ust. post. cyw.), o ile wartość przedmiotu może być określona i nie przenosi marek polskich dziesięciu tysięcy, przyczem do sądów pokoju nie ma zastosowania art. 1659 ust. post. cyw.”

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje od 1 października 1920 r.

Nieukończono przed tym dniem w sądach okręgowych sprawy, które według postanowień niniejszej ustawy należałyby do właściwości sądów pokoju, podlegają nadal właściwości sądów okręgowych, o ile obie strony nie uczynią w ciągu dwóch miesięcy od daty wejścia w życie tej ustawy zgodnego wniosku o przekazanie sprawy do sądu pokoju.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:

Dr. J. Morawski